

FŰSZEREK

A foglalkozást tervezte: Sipos Edit

fugefamuhley.hu, www.franz-kett.de; www.pphf.hu

Bevezető gondolatok a foglalkozás vezetőjének

Ez a foglalkozás nem egy botanikai tanfolyam része. A célja, hogy felébredjünk a résztvevőkben a csodálatot, a figyelmességet. A fűszerek egyszerűek és mégis különlegesek és érdekesek. A csodálatra a csodálkozás képességére nagyon nagy szükségünk van, hiszen nélküle sivárrá válik az életünk. Ha semmin sem csodálkozunk, semmit sem csodálunk meg, akkor lemondunk a szépségről, az eredetiségről, az újdonságról.

Van egy szavunk: áhítat. Az értelmező kézi szótár szerint az alábbiakat jelenti:

Áhítat: 1. Odaadó figyelem, csodálattal teli nagyfokú érdeklődés. 2. Nagyfokú tisztelet, erős csodálat és vonzalom, visszafogott közeledéssel a csodált személy vagy dolog felé. 3. Istenhez fohászkodás, vallásos elmélyedés és átéléssel végzett imádkozás. 4. Templomi szertartás, rövid istentisztelet, bibliaolvasás és imádkozás a protestáns egyházakban.

Az áhítatra nevelés a csodálkozásra, a csodálatra, a figyelemre neveléssel kezdődik.

Előkészület: A foglalkozást megelőzően fűszerekből csokrot készítünk. Javasolt fűszerek: menta, bazsalikom, rozmarin, zsálya, citromfű, borsikafű, levendula, kapor... Szabadon válogathatjuk őket, a fontos, hogy olyan fűszereink legyenek, amelyek érintésre is jól illatoznak, nem szükséges felválni őket. A csokrot tegyük egy egyszerű vázába és a vázára kössünk egy tüll kendőt az egyik sarkánál fogva.

A foglalkozás

1. A közép: világos kerek terítőt teszünk közepre néhány tüll kendővel (kék és zöld árnyalatok), amiket laza fészek alakban elrendezünk a közepén. Erről a képről nem beszélgetünk hosszan a gyerekekkel.

2. A résztvevők egy részének, vagy ha van rá lehetőség, akkor mindenkinek a kezébe adunk egy hangszert (triangulum, hangfáklya, csengettyűk, asztali hangsor, kasztanyetta, esőcsináló...) vagy olyan tárgyakat (kis zsákban kavicsok, gyöngyök) amivel hangot tud kiadni. Arra kérjük őket, hogy már a hangszerek szétosztása közben is zenéljenek a saját hangszerükkel. A hangszerek válogatásánál arra figyeljünk, hogy az együttes megszólaltatásuk ne egy káoszt idézzen elő, hanem egy vízpartnak, mezőnek a hangulatát idézze. Amikor minden hangszert szétosztottunk, kérjük meg a résztvevőket, hogy hunyják be a szemüket és így folytassák a zenélést.

Várunk egy ideig, hagyjuk, hogy a zene betöltse a termet.

3. A foglalkozás vezetője az előkészített csokorral körbesétál a teremben, úgy, hogy a résztvevők arcához közel tartja a csokrot, néha megsimogatva a fűszereket, hogy jobban illatozzanak. A séta közben a vázára között kendő megsimogatja az emberek kezét, ezért rögtön érzékelik, hogy valami történik. A tapasztalat azt mutatja, hogy ösztönösen mélyebb levegőt veszünk, ha számunkra kellemes illatot érzünk. Miután mindenkire eljutottak az illatok középre tesszük a fűszereket és megkérjük a résztvevőket, hogy nyissák ki a szemüket.

4. Beszélünk a képről és az eddigi történésekről.

- Mi van a szemünk előtt? Mi az, ami jelen van a teremben, de a szemünk számára láthatatlan: illatok, zene, hangok.

- Mi jutott eszünkbe az illatokról és a hangokról? Mi jut eszünkbe a képről?

5. Közelebb lehet lépni a fűszerekhez és alaposan szemügyre vehetjük őket. A gyerekek egyesével odatérhetnek a fűszerek mellé. Színük, levelek vastagsága, illatuk külön-külön... Mondjuk ki, amit látunk, amit felismertünk.

Tehetünk összehasonlításokat: A levendula levelei keskenyebbek, mint a bazsalikomé. A citromfű nagyon hasonlít a mentához....

6.

A/ Méltassuk a fűszereket, mintha „személyesen” nekik mondanánk: Aki mondani szeretne valamit, lépjen közelebb. A terítő szélére tehetünk egy csengettyűt, amit a beszélő megszólaltathat.

Például: Menta, benned az a jó... Levendula, én azt szeretem benned... Zsálya, az tetszik benned... Nekem az tetszik bennetek...

B / Képzeljük el, hogy a fűszerek is szeretnének nekünk mondani valamit. Mit mondhatnak, üzenhetnek nekünk? Mit tanulhatunk meg tőlük?

C/ Az elhangzott gondolatok „láthatatlanul” összekötnek minket a fűszerekkel. Csendes alkotásban gyöngyök, füzérek, kavicsok segítségével mindenki utat építhet a középpont felé.

7. Imádság, elmélkedés

„Mi fűszerek és ti emberek sok mindenben hasonlítunk egymáshoz.

Az első legfontosabb, hogy Isten alkotott minket. Sokfélenek, egyedinek. Hasonlítunk abban, hogy nagyon sokféle képen ítélnék meg minket. Van, aki szert és van, aki elkerül minket, esetleg észre sem vesz. Lehet belőlünk túl sok és van, amikor több kellene belőlünk. Van, hogy jól megférünk egymással, de van, hogy nem. Gyógyítani és pusztítani is tudunk. Jól kell ismerni minket, mert általában értékesebbek vagyunk, mint az első pillanatban látszik.

A sokféleségükben megmutatkozik Isten végtelen gazdagsága, fantáziája és szeretete. És, Ti emberek mennyivel többet értek minálunk... Adjatok hálát azért, amilyenek Isten megalkotott Titeket!”